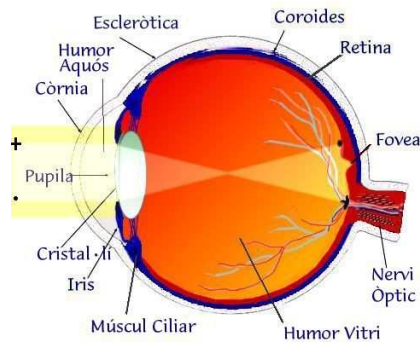

Lents de contacte

La superfície ocular està formada per les parpelles, conjuntiva, escleròtica, còrnia i la llàgrima.

La *còrnia* és una superfície transparent formada principalment per aigua i col·lagen, de forma el·líptica, no simètrica i que s'aplana del centre a la perifèria. Aquesta part està innervada per nervis sensitius.

La *conjuntiva* és una membrana mucosa transparent.

L'*escleròtica* recobreix bona part de l'ull i està formada per col·lagen.

Les *parpelles* són un mecanisme de defensa, ja que protegeixen l'ull de possibles agressions, i també el lubriquen amb el parpelleig, que és el mecanisme que utilitza l'ull per renovar la pel·lícula lacrimal, que es produeix contínuament i es va eliminant per les vies lacrimals.

Les funcions que fa la *llàgrima* són:

Visual – crea una superfície llisa per una bona refracció

Fisiològica – manté un ambient humit en la superfície de l'ull

Metabòlica – transporta proteïnes i productes metabòlics a la còrnia

Protectora – elimina i dilueix elements nocius i cossos estranys

En els usuaris de lents de contacte un mal parpelleig pot provocar que hi hagi problemes en l'adaptació de les mateixes.

Les lents de contacte estan fabricades amb materials plàstics que són segurs, inerts, no tòxics i biocompatibles amb la superfície ocular. Han de tenir una bona qualitat òptica, alta humectabilitat (contingut aquós) i una bona transmissibilitat d'oxigen per minimitzar qualsevol trastorn del metabolisme normal de la còrnia.

El contingut aquós és el percentatge d'aigua de la lent. Quan més gran és aquest percentatge, més fràgil és la lent i susceptible a la formació de dipòsits.

La còrnia necessita una aportació constant d'oxigen, per tant la lent de contacte ha de tenir una bona transmissibilitat d'oxigen, per això la innovació en les lents de contacte sempre ha estat trobar materials amb una permeabilitat alta a l'oxigen.

En un principi es creia que l'únic component important per al transport d'oxigen era l'aigua, però s'ha descobert que les silicones, gràcies a la seva flexibilitat, faciliten la difusió de molècules, i actualment, les lents de contacte de silicona són les més utilitzades.

Manteniment

Per tal de no patir complicacions amb les lents de contacte, s'han de seguir una sèrie de passos per mantenir-les:

- *Neteja*, per eliminar els dipòsits
- *Humectació*, per mantenir la lent humida i hidratada
- *Desinfecció*, per reduir colònies de gèrmens
- *Conservació* de les lents en un estoig

Complicacions que poden haver-hi

Infeccions corneals

Hi ha envermelliment de l'ull, pèrdua de visió, dolor, hipersecreció de llàgrima, fotofòbia i sensació de cos estrany a l'ull. Això és degut a una mala neteja de les lents de contacte.

Ull vermell agut

Degut a un ús prolongat de les lents de contacte, o bé per utilitzar lents amb un alt contingut en aigua, que absorbeixen molta llàgrima i produeixen sequedat ocular.

Reaccions tòxiques

Degut als conservants de les solucions de manteniment.

Conjuntivitis papil·lar gegant

Com a conseqüència d'hipersensibilitat als dipòsits que es produeixen en les lents, degut a portar-les massa temps seguit i a una insuficient neteja de les mateixes. Hi ha un augment de la secreció de moc, visió borrosa, sensació de cos estrany i aparició de papil·les macroscòpiques.

Complicacions mecàniques

El contacte entre la lent i la còrnia pot provocar que hi hagi erosions corneals. Aquesta complicació té més risc amb les lents rígides.

Canviar-se les lents sovint minimitza aquesta complicació.

Molèsties i sequedat

Pot ser que les lents de contacte provoquin des de lleugeres molèsties fins a molt de mal. Aquesta és una de les principals causes per les que se n'abandona l'ús.

Els laboratoris de lents de contacte desenvolupen nous dissenys i materials per tal de minimitzar els problemes i donar més qualitat de visió als usuaris.